

เอ๊ะกุงสตูดิโอ™

Ae'kung Studio/2010

ภูมิใจเสนอ

or
เพื่องกลมเกลียว...?

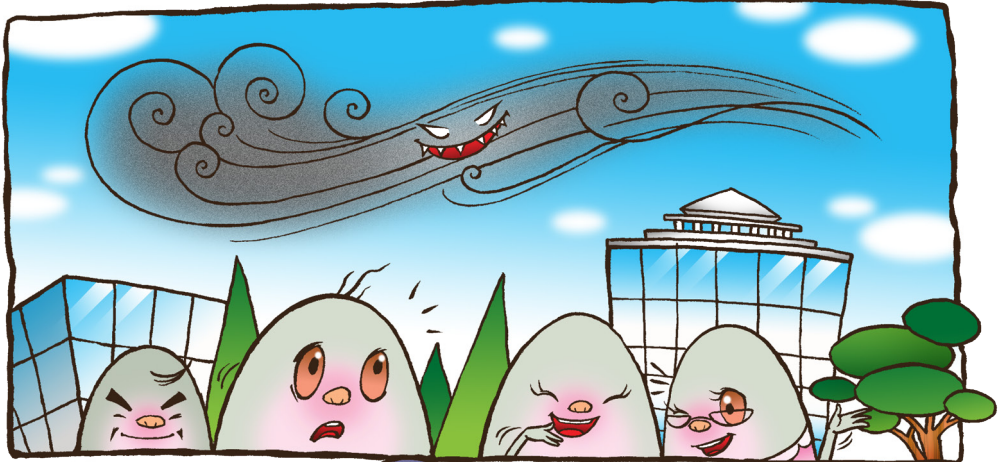
The Harmonious Country...?



กาลครั้งนั้น มีเมืองแห่งหนึ่งชื่อว่า “เมืองกมลเกศียว” เป็นเมืองที่สงบสุขตามสถานภาพของเมืองใหญ่ทั่วไป ผู้คนในเมืองต่างรู้จักหน้าที่ของตนเอง ใครใคร่ค้า “ค้า” ใครใคร่ขาย “ขาย” ไฟร์ฟ้าหน้าใส แต่ถ้าใครร้ออันเป็นหวัชไมย ประกอบมิจจาชีพ ก็มีเจ้าหน้าที่บ้านเมืองคอยตรวจจับปราบปราม



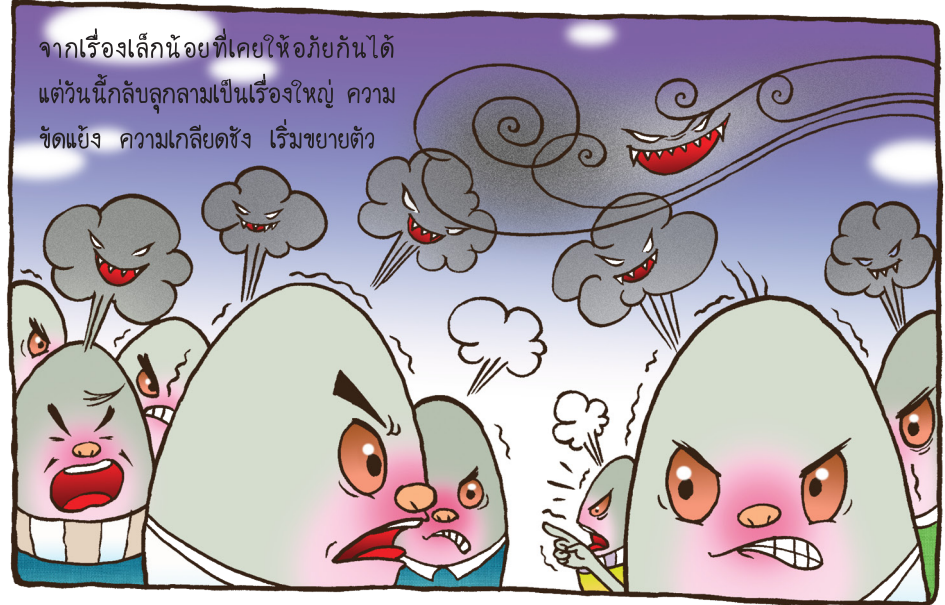
จนกระทั่งวันหนึ่ง “สายลมแห่งความขัดแย้ง” ก็พัดพาความแตกแยกเข้ามาสู่เมืองกลมเกลียว



ชาวเมืองเริ่มระแวงกันและกัน



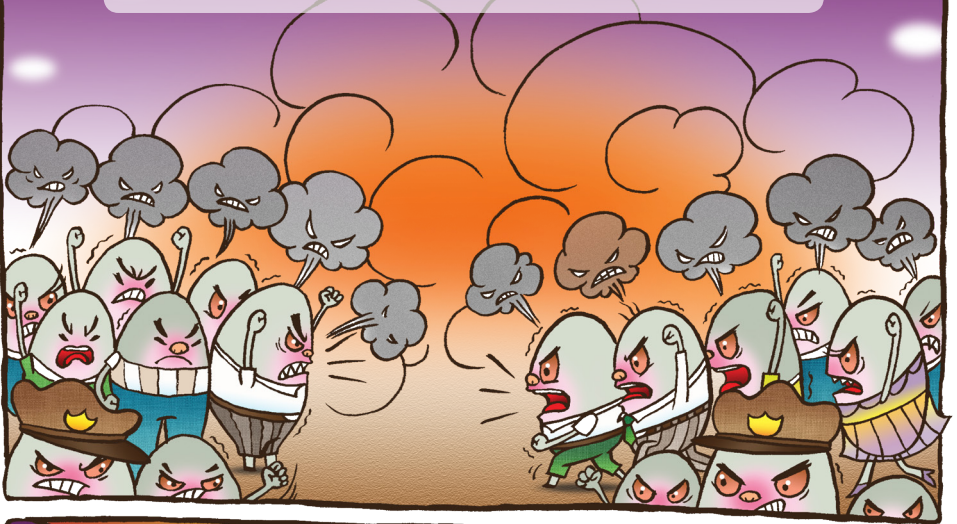
จากเรื่องเล็กน้อยที่เคยให้อภัยกันได้
แต่วันนี้กลับลุกลามเป็นเรื่องใหญ่ ความ
ขัดแย้ง ความเกลียดชัง เริ่มขยายตัว



ในที่สุดความโกรธแค้น ก็ระเบิดงอก ก็กลุ่ลามาไปทั่วทั้งเมือง



ผู้คนแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ไม่เว้นแม้แต่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ ต่างคนต่างมุ่งหน้า
สาดโคลน โจมตีกันอย่างสุดโต่ง ในที่สุดก็เข้าสู่การเผชิญหน้า



แกมันจอมจ้อจล จอมโกง
หน้าด้าน ๆ เอาเปรียบ
เห็นแก่ตัว ไอ้เลว

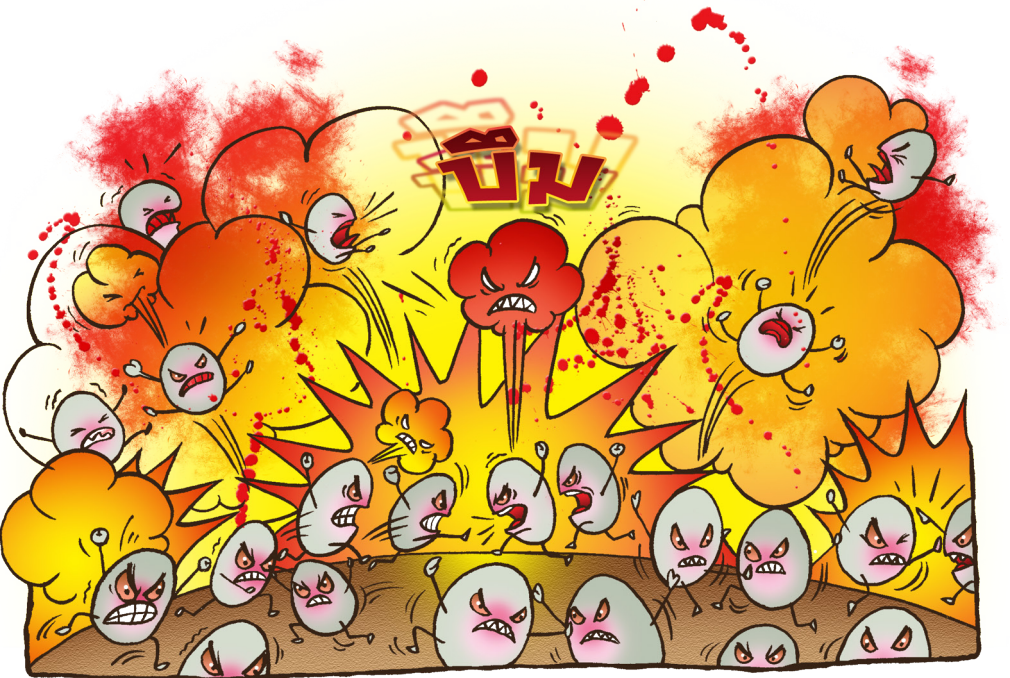
แล้วพวกแกมันดีนักหรือใจ
โกหกหน้าด้าน ๆ แล้วยัง
มาหาว่าเราชั่วอีก

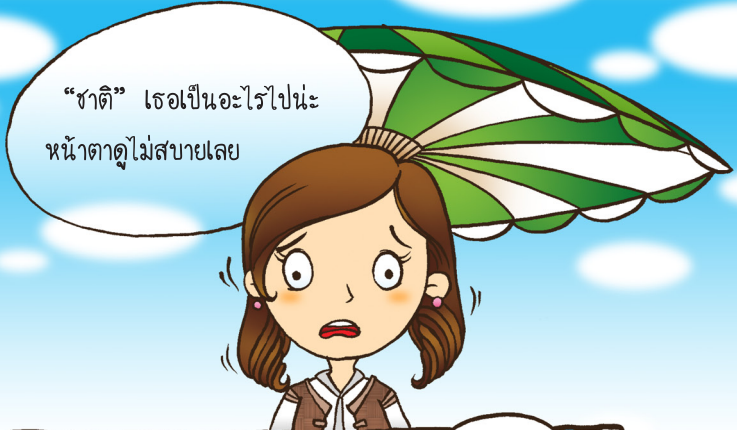


หนอยแน่ะ ไอ้สารเลว เอาดีใส่ตัว เอาชั่ว
ใส่คนอื่น พุดจาหาเรื่อง




แกไอ้ชั่ว หน้าด้าน สารพัดเลว
เราอยู่ร่วมกันไม่ได้แล้ว





“ชาติ” เธอเป็นอะไรไปนะ
หน้าตาดูไม่สบายเลย



เป็นอะไรทำไมไม่บอกกันบ้าง
ปล่อยให้ “เตี๋ยน” เป็นห่วง
อยู่เรื่อย แล้ววันนั้นจะดูหงัวใจ
เหวอเนี่ย?

เอ่อ...ขอโทษจะ เฟ็งจะเป็น
เมื่อไม่นานมานี้เอง ทำไม
จู้ ๆ แขนขาไม่ค่อยมีเรียว
มีแรง ก็ไม่รู้



รู้สึกแปลก ๆ ซอบกล
ตั้งแต่เมื่อไหร่แล้ว เดิน
อยู่ดี ๆ ก็รู้สึกเหมือน
หิวจะที่มลงมาเฉย ๆ
เหมือนร่างกายมัน
ไม่สามัคคีกันยังงี้
ก็ไม่รู้ ดูอะไรก็มัวซัว
ไปหมด



แก...ทำให้พี่น้องเราตาย

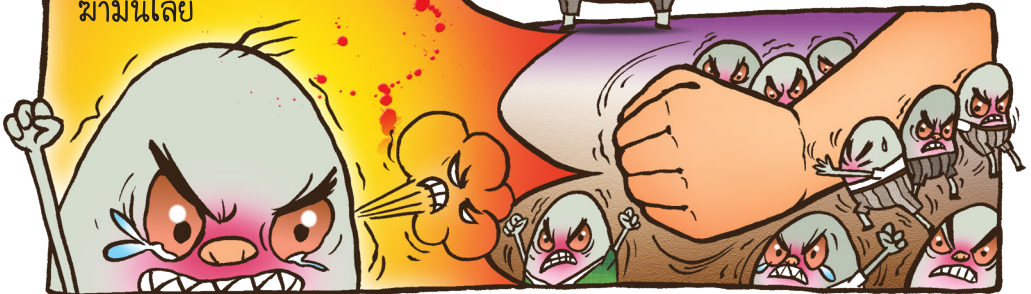
พี่น้องเราก็ตาย
เหมือนกัน ก็เพราะ
พวกแก

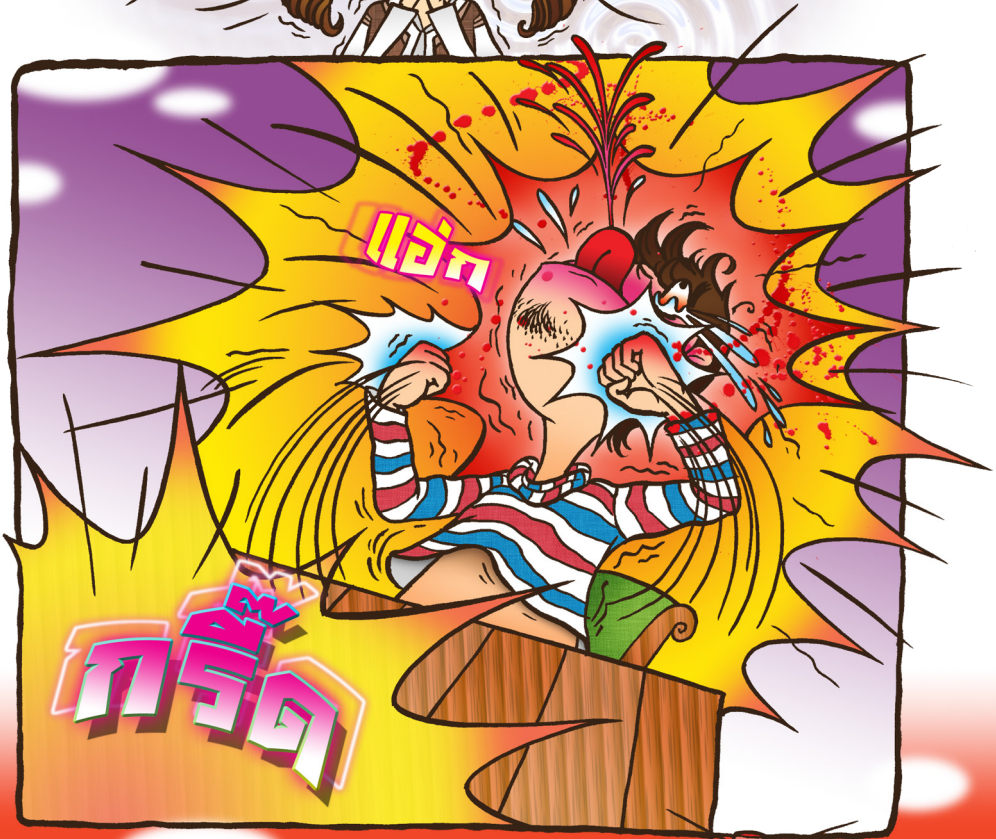


ฆ่ามัน

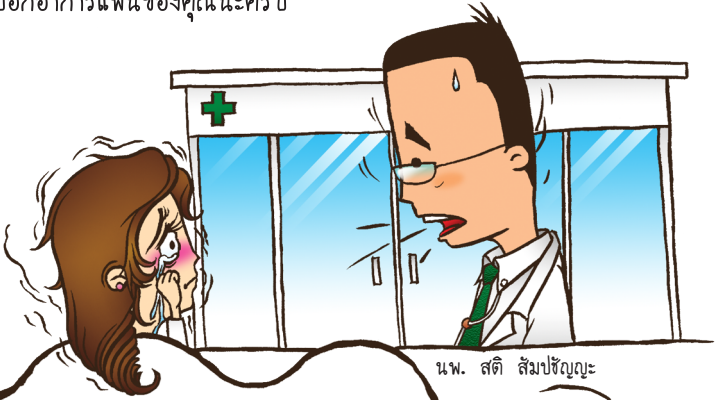
ซีม...แก
ต้องเจอ
“กำปั้น”
ไม้ตายของ
พวกเรา

คิดว่าพวกแกมีฝ่ายเดียวหรือ
ใจ พวกเราก็มีเหมือนกัน
ฆ่ามันเลย





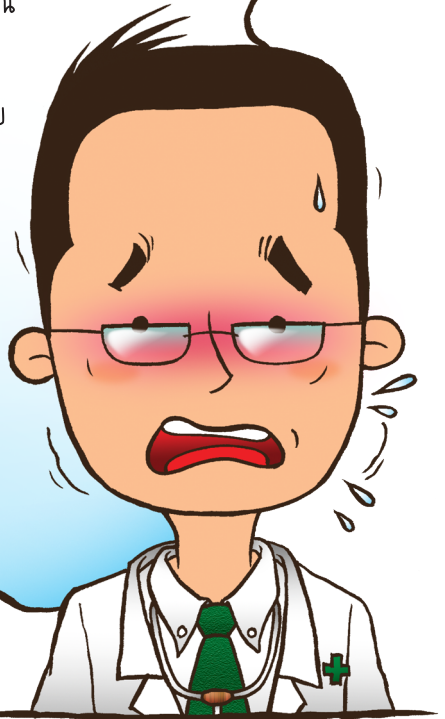
คุณ “เตือนใจ” หมออยากให้คุณเตรียมทำใจไว้ล่วงหน้า
ก่อนที่หมอจะบอกอาการฟันของคุณนะครับ



น.พ. สติ สัมปชัญญะ

หมอไม่เคยพบอาการของคนไข้ในลักษณะ
นี้มาก่อน อวัยวะภายในต่าง ๆ ของคุณ
ชาติทำงานไม่ประสานกัน ฮอร์โมน
ระบบควบคุมความสมดุลย์ภายในร่างกาย
ของคุณชาติรวนไปหมด เหมือนกับว่า
พยายามจะทำลายล้างกันเอง

หมอเกรงว่าถ้าอวัยวะภายในร่างกาย
ของคุณชาติ ไม่สามารถกลับมาทำงาน
ประสานกันได้เหมือนเดิม หมอเองก็คง
ไม่สามารถที่จะยื้อชีวิตคุณชาติต่อไป
ได้นานกว่านี้อีกแล้วนะครับ



THE END

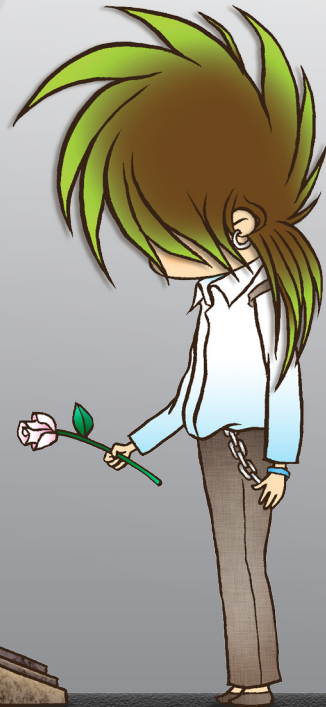
ก่อนหน้าที่เหตุการณ์ประท้วงที่หมักหมม แคมป์หนักข่อขึ้นเรื่อย ๆ จะลุกลามบานปลาย จนกระทั่งถึงจุดวิกฤตครั้งใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์การเมืองไทย เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผมเห็นผู้เฝ้าหอสันติ และความสมานฉันท์ที่แท้จริงหลายต่อหลายท่าน ออกมาเตือนสติ (จนแทบจะตะโกน) ว่า...ให้คิดถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ให้เอาชาติบ้านเมืองเป็นที่ตั้ง

แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถจุดรั้ง รากของความพยายาม อามาตแคน ที่ตั้งอยู่บนความไม่พยายามที่จะเข้าใจซึ่งกันและกัน ของกลุ่มคนที่เห็นแตกต่างกันทั้งสองฝ่าย จนเกิดเป็นมหาโศกนาฏกรรม ที่แม้แต่คนไทยด้วยกันเอง ก็ไม่คาดคิดมาก่อนว่า จะเกิดขึ้นบนผืนแผ่นดินไทยได้รุนแรงมากถึงเพียงนี้

ผลงานที่ผมตั้งใจทำขึ้นครั้งนี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงเสี้ยวเล็ก ๆ ที่แทบจะไม่สามารถเยียวยาหรือเรียกร้องให้สิ่งใด ๆ กลับคืนมาได้ แต่ในฐานะนักเขียน คงได้แต่เพียงหวังเล็ก ๆ ว่า สิ่งที่ผมนำเสนออย่างซื่อ ๆ ตรง ๆ โดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนมากมาย คงจะทำให้คนในชาติได้ตระหนักว่า “เรา” กำลังประทุษร้ายตัวเราเอง หากใช้ใครอื่นไม่

ผมขอไว้อาลัยแด่ทุก ๆ ความสูญเสีย ที่ถูกกระทำให้เกิดขึ้น โดยไม่สามารถจะหาสิ่งใด ๆ มาทดแทนได้ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ลดความเห็นแก่ตัวลง มองเพื่อนมนุษย์ทุกคน “อย่างเพื่อนร่วมทุกข์”

ไม่มีใคร “ได้” แต่ถ้ายาวเตียวในความเป็นจริง
แต่...เราต่างสูญเสียด้วยกันทั้งคู่



2015